

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 1073/2009**2019/EØS/18/42****av 21. oktober 2009****om felles regler for adgang til det internasjonale markedet for transport med turvogn og buss og om endring av forordning (EF) nr. 561/2006****(omarbeiding)(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 71,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽²⁾, og

ut fra følgende betraktninger:

1) Det skal gjøres en rekke vesentlige endringer i rådsforordning (EØF) nr. 684/92 av 16. mars 1992 om innføring av felles regler for internasjonal persontransport med turvogn og buss⁽³⁾ og i rådsforordning (EF) nr. 12/98 av 11. desember 1997 om fastsetjing av vilkåra for at transportørar skal kunne utføre innanlands persontransport på veg i ein medlemsstat der dei ikkje høyrer heime⁽⁴⁾. Av klarhets- og forenklingshensyn bør nevnte forordninger omarbeides og slåss sammen til én forordning.

2) Innføringen av en felles transportpolitikk innebærer blant annet at det fastsettes felles regler for internasjonal persontransport på vei, samt vilkårene for når transportører kan utføre nasjonal transport i en medlemsstat der de ikke hører hjemme.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 300 av 14.11.2009, s. 88, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 63 av 30.10.2014, s. 31.

⁽¹⁾ EUT C 10 av 15.1.2008, s. 44.

⁽²⁾ Europaparlamentets uttalelse av 5. juni 2008 (ennå ikke offentliggjort i EUT), Rådets felles holdning av 9. januar 2009 (EUT C 62 E av 17.3.2009, s. 25), europaparlamentets holdning av 23. april 2009 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 24. september 2009.

⁽³⁾ EFT L 74 av 20.3.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 4 av 8.1.1998, s. 10.

3) For å sikre en sammenhengende ramme for internasjonal persontransport med turvogn og buss i hele Fellesskapet bør denne forordning få anvendelse på all internasjonal transport på Fellesskapets territorium. Transport fra medlemsstatene til tredjestater reguleres fortsatt hovedsakelig av bilaterale avtaler mellom medlemsstatene og disse tredjestatene. Denne forordning bør derfor ikke få anvendelse på den delen av ruten som er på territoriet til den medlemsstaten der passasjerer tas opp eller slippes av, før de nødvendige avtaler mellom Fellesskapet og vedkommende tredjestat er inngått. Den bør imidlertid få anvendelse på territoriet til en transittmedlemsstat.

4) Adgangen til å yte tjenester er et grunnleggende prinsipp i den felles transportpolitikk og innebærer at transportører fra alle medlemsstater sikres lik adgang til internasjonale transportmarkeder, uten forskjellsbehandling på grunnlag av nasjonalitet eller etableringssted.

5) Til internasjonal persontransport med turvogn og buss bør det kreves en fellesskapslisens. Transportørene bør pålegges å oppbevare en bekreftet kopi av fellesskapslisensen om bord i hvert kjøretøy, for å gjøre det lettere for tilsynsmyndighetene å utføre effektive kontroller, særlig utenfor medlemsstaten der transportøren er etablert. Vilråene for utstedelse og tilbakekalling av fellesskapslisenser, deres gyldighetstid og nærmere regler for bruken av dem bør fastsettes. Det er også nødvendig å fastsette detaljerte spesifikasjoner for fellesskapslisensens og bekreftede kopiers format og andre kjennetegn.

6) Kontroller ved veien bør utføres uten direkte eller indirekte forskjellsbehandling på grunnlag av transportforetakets nasjonalitet eller etableringsstat eller kjøretøyets registreringsstat.

7) For å dekke etterspørselen i markedet bør det på visse vilkår innføres fleksible ordninger for spesiell rute-transport og visse typer transport utenfor rute.

8) Det skal fortsatt kreves tillatelse til å drive rutetransport, men visse regler bør endres, særlig for framgangsmåtene for å gi tillatelse.

- 9) Tillatelsen til å drive rutetransport bør følgelig tildeles etter at en framgangsmåte for å gi tillatelse er gjennomført, med mindre det hos søkeren foreligger klart spesifiserte grunner til avslag. Årsakene til avslag i forbindelse med det aktuelle markedet bør enten være at transporten det søkes om, i alvorlig grad vil påvirke levedyktigheten til en sammenlignbar transport som utføres i henhold til én eller flere kontrakter om offentlig tjenesteyting på de berørte direkte strekningene, eller at hovedformålet med transporten ikke er å transportere passasjerer mellom stoppesteder som ligger i ulike medlemsstater.
- 10) Transportører som ikke har bosted i medlemsstaten, bør tillates å utføre innenlands persontransport på vei, men det bør tas hensyn til de særlige kjennetegnene ved hver enkelt transportform. Slik kabotasje bør være underlagt Fellesskapets regelverk, for eksempel europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 561/2006 av 15. mars 2006 om harmonisering av visse bestemmelser på det sosiale området innen veitransport⁽¹⁾ og nasjonal lovgivning i kraft på de angitte områdene i vertsmedlemsstaten.
- 11) Bestemmelsene i europaparlaments- og rådsdirektiv 96/71/EF av 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting⁽²⁾ gjelder transportforetak som driver kabotasje.
- 12) Når det gjelder rutetransport, bør bare rutetransport som tilbys som en del av en internasjonal rutetransport, unntatt transport i byer og forsteder, på visse vilkår, særlig gjeldende lovgivning i vertsmedlemsstaten, åpnes for transportører som ikke har bosted i medlemsstaten.
- 13) Medlemsstatene bør yte hverandre gjensidig bistand med sikte på en best mulig anvendelse av denne forordning.
- 14) Administrative formaliteter bør reduseres så mye som mulig, uten at det gis avkall på de kontroller og sanksjoner som er en garanti for korrekt anvendelse og effektiv håndheving av denne forordning. Eksisterende regler om tilbakekalling av fellesskapslisensen bør derfor klargjøres og styrkes. Gjeldende regler bør tilpasses for å kunne gjennomføre effektive sanksjoner mot alvorlige regelbrudd begått i en annen medlemsstat enn etableringsmedlemsstaten. Straffetiltakene bør ikke innebære forskjellsbehandling og bør stå i forhold til hvor alvorlige bruddene er. Det bør være mulig å klage på de ilagte sanksjonene.
- 15) Medlemsstatene bør i sine nasjonale registre over transportforetak føre opp alle alvorlige brudd som kan tilskrives transportørene, og som har ført til at det er ilagt sanksjoner.
- 16) For å lette og styrke utvekslingen av opplysninger mellom nasjonale myndigheter, bør medlemsstatene utveksle relevante opplysninger gjennom de nasjonale kontaktpunktene som er opprettet i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1071/2009 av 21. oktober 2009 om innføring av felles regler med hensyn til vilkårene som må oppfylles for å utøve yrket som transportør på vei⁽³⁾.
- 17) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av denne forordning, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er gitt Kommisjonen⁽⁴⁾.
- 18) Kommisjonen bør særlig gis myndighet til å fastsette formatet for visse dokumenter som skal brukes ved anvendelsen av denne forordning, og til å tilpasse vedlegg I og II til denne forordning til den tekniske utvikling. Ettersom disse tiltakene er allmenne og har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning eller å utfylle den med nye ikke-grunnleggende bestemmelser, bør de vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF.
- 19) Medlemsstatene bør iverksette de tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av denne forordning, særlig med hensyn til effektive og forholdsmessige sanksjoner som står i forhold til overtredelsen.
- 20) For å fremme turisme og bruk av miljøvennlige transportmidler bør forordning (EF) nr. 561/2006 endres slik at førere som utfører en enkeltstående internasjonal persontransport utenfor rute, kan utsette sin ukehvil med inntil tolv sammenhengende 24-timersperioder, dersom de utfører persontransport som vanligvis ikke innebærer uavbrutte og lange kjøretider. En slik utsettelse bør bare tillates på svært strenge vilkår som ivaretar trafiksikkerheten og tar hensyn til førernes arbeidsvilkår, blant annet plikten til å ta ukehviler umiddelbart før og etter transporten. Kommisjonen bør nøye overvåke hvordan dette unntaket brukes. Dersom den faktiske situasjonen som berettiger bruken av dette unntaket endres i vesentlig grad, og unntaket fører til at trafiksikkerheten svekkes, bør Kommisjonen iverksette egnede tiltak.

⁽¹⁾ EUT L 102 av 11.4.2006, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 300 av 14.11.2009, s. 51.

⁽⁴⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

21) Ettersom målene for dette direktiv, som er å sikre en sammenhengende ramme for internasjonal persontransport med turvogn og buss i hele Fellesskapet, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene –

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med:

1. «internasjonal transport»
 - a) transport med et kjøretøy der avgangssted og bestemmelsessted er i to ulike medlemsstater, med eller uten transitt gjennom én eller flere medlemsstater eller tredjestater,
 - b) transport med et kjøretøy der avgangssted og bestemmelsessted er i den samme medlemsstaten, mens passasjerene tas opp eller slippes av i en annen medlemsstat eller i en tredjestat,
 - c) transport med et kjøretøy fra en medlemsstat til en tredjestat eller omvendt, med eller uten transitt gjennom én eller flere medlemsstater eller tredjestater, eller
 - d) transport med et kjøretøy mellom tredjestater med transitt gjennom territoriet til én eller flere medlemsstater,
2. «rutetransport» regelmessig transport av passasjerer langs bestemte ruter der passasjerene tas opp og slippes av ved stoppesteder som er fastsatt på forhånd,
3. «spesiell rutetransport» rutetransport, uansett hvem som organiserer den, av bestemte kategorier passasjerer slik at andre passasjerer utelukkes,
4. «transport utenfor rute» transport som ikke omfattes av definisjonen av rutetransport, herunder spesiell rutetransport, og hvis hovedkjennetegn er at den benyttes til transport av grupper av passasjerer som er satt sammen på initiativ fra en kunde eller fra transportøren selv,
5. «transport for egen regning» transport som utføres av en fysisk eller juridisk person for ikke-kommersielle eller ideelle formål, der
 - transport bare er en tilleggsvirksomhet for den nevnte fysiske eller juridiske personen, og
 - de benyttede kjøretøyene eies eller er kjøpt på avbetaling av nevnte fysiske eller juridiske person eller er gjenstand for en langsiktig leieavtale og føres av en ansatt hos den fysiske eller juridiske personen eller av den fysiske personen selv eller av personell som er ansatt hos, eller stilt til disposisjon for foretaket i henhold til en avtaleforpliktelse,

VEDTATT DENNE FORORDNING:

KAPITTEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikkel 1

Virkeområde

1. Denne forordning får anvendelse på internasjonal persontransport med turvogn og buss på Fellesskapets territorium som utføres for en annens eller egen regning av transportører som er etablert i en medlemsstat i samsvar med dens lovgivning, og med kjøretøyer som er registrert i denne medlemsstaten, og som er utformet og utstyrt for å frakte mer enn ni personer, herunder føreren, samt er beregnet til dette formål og til å kjøre uten passasjerer i forbindelse med slik transport.

Bytte av kjøretøy eller avbrudd i transporten slik at en del av turen kan foregå med et annet transportmiddel, skal ikke berøre anvendelsen av denne forordning.

2. Ved transport fra en medlemsstat til en tredjestat og omvendt får denne forordning anvendelse på den delen av ruten som er på en transittmedlemsstats territorium. Den får ikke anvendelse på den delen av ruten som er på territoriet til den medlemsstaten der passasjerer tas opp eller slippes av, før de nødvendige avtaler mellom Fellesskapet og vedkommende tredjestat er inngått.

3. Inntil avtalene nevnt i nr. 2 er inngått, skal denne forordning ikke berøre bestemmelser om transport fra en medlemsstat til en tredjestat og omvendt, som omfattes av bilaterale avtaler inngått mellom medlemsstatene og disse tredjestatene.

4. Denne forordning får anvendelse på innenlands persontransport på vei for en annens regning som utføres på midlertidig basis av en transportør som ikke har bosted i medlemsstaten, som fastsatt i kapittel V.

6. «vertsmedlemsstat» en medlemsstat der transportøren utøver sin virksomhet som ikke er transportørens etableringsmedlemsstat,
7. «kabotasje»
 - innenlands persontransport på vei for en annens regning som en transportør utfører på midlertidig basis i en vertsmedlemsstat, eller
 - det at passasjerer tas opp eller slippes av i den samme medlemsstaten som ledd i en internasjonal rutetransport, i samsvar med bestemmelsene i denne forordning, forutsatt at dette ikke er hovedformålet med transporten,
8. «alvorlig brudd på Fellesskapets veitransportregelverk» et brudd som kan føre til tap av god vandel i samsvar med artikkel 6 nr. 1 og 2 i forordning (EF) nr. 1071/2009, og/eller til midlertidig eller varig tilbakekalling av en fellesskapslisens.

Artikkel 3

Adgang til å yte tjenester

1. Transportører som utfører transport for en annens regning som omhandlet i artikkel 1, skal i samsvar med denne forordning tillates å utføre rutetransport, herunder spesiell rutetransport og transport utenfor rute med turvogn og buss, uten forskjellsbehandling på grunnlag av nasjonalitet eller etableringssted, forutsatt at de
 - a) i den medlemsstaten der de er etablert, har tillatelse til å utføre rutetransport, herunder spesiell rutetransport eller transport utenfor rute med turvogn og buss, i samsvar med vilkårene for markedsadgang fastsatt i nasjonal lovgivning,
 - b) oppfyller vilkårene fastsatt i samsvar med fellesskapsreglene for adgang til å utøve ervervsmessig innenlands og internasjonal persontransport på vei, og
 - c) oppfyller de lovfestede kravene som gjelder for førere og kjøretøyer, som fastsatt særlig i rådsdirektiv 92/6/EØF av 10. februar 1992 om installering og bruk av hastighetsbegrensere på visse grupper motorvogner i Fellesskapet⁽¹⁾, i rådsdirektiv 96/53/EF av 25. juli 1996 om fastsettelse av største tillatte dimensjoner i innenlands og internasjonal trafikk og av største tillatte totalvekt i internasjonal trafikk for visse veigående kjøretøyer i Fellesskapet⁽²⁾ og i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/59/EF av 15. juli 2003 om grunnleggende kvalifisering og regelmessig opplæring av førere av visse veigående kjøretøyer for transport av gods eller passasjerer⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT L 57 av 2.3.1992, s. 27.

⁽²⁾ EFT L 235 av 17.9.1996, s. 59.

⁽³⁾ EUT L 226 av 10.9.2003, s. 4.

2. Transportører som driver transport for egen regning som nevnt i artikkel 1, skal tillates å utføre transport i henhold til artikkel 5 nr. 5 uten forskjellsbehandling på grunnlag av nasjonalitet eller etableringssted, forutsatt at de

- a) i den medlemsstaten der de er etablert, har tillatelse til å utføre transport med turvogn og buss i samsvar med vilkårene for markedsadgang fastsatt i nasjonal lovgivning, og
- b) oppfyller de lovfestede kravene som gjelder for førere og kjøretøyer, som fastsatt særlig i direktiv 92/6/EØF, 96/53/EF og 2003/59/EF.

KAPITTEL II

FELLESKAPSLISENS OG MARKEDSADGANG

Artikkel 4

Fellesskapslisens

1. Til internasjonal persontransport med turvogn og buss kreves en fellesskapslisens utstedt av vedkommende myndighet i etableringsmedlemsstaten.

2. Vedkommende myndighet i etableringsmedlemsstaten skal utstede fellesskapslisensen i original til innehaveren, og denne skal oppbevares av transportøren sammen med det antallet bekreftede kopier som svarer til antallet kjøretøyer til internasjonal persontransport som innehaveren av fellesskapslisensen råder over, enten disse kjøretøyene eies i sin helhet eller disponeres på annen måte, særlig i henhold til en avbetalingsavtale eller en leie- eller leasingkontrakt.

Fellesskapslisensen og bekreftede kopier av den skal være i samsvar med malen i vedlegg II. De skal inneholde minst to av sikkerhetskjennetegnene angitt vedlegg I.

Kommisjonen skal tilpasse vedlegg I og II til den tekniske utvikling. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll fastsatt i artikkel 26 nr. 2.

Fellesskapslisensen og dens bekreftede kopier skal være utstyrt med utstedende myndighets stempel samt en underskrift og et serienummer. Fellesskapslisensens og de bekreftede kopiens serienumre skal registreres i det nasjonale elektroniske registeret over transportforetak i henhold til artikkel 16 i forordning (EF) nr. 1071/2009 som del av opplysningene om transportøren.

3. Fellesskapslisensen utstedes i transportørens navn og kan ikke overdras. En bekreftet kopi av fellesskapslisensen skal oppbevares i hvert av transportørens kjøretøyer og skal framvises på anmodning fra en godkjent inspektør.

4. Fellesskapslisensen skal utstedes for fornybare perioder på inntil 10 år.

Fellesskapslisenser og bekreftede kopier av den som er utstedt før denne forordning trer i kraft, skal forbli gyldige inntil utløpsdatoen.

5. Hver gang det søkes om en fellesskapslisens, eller når en fellesskapslisens fornyes i samsvar med nr. 4 i denne artikkel, skal vedkommende myndighet i etableringsmedlemsstaten kontrollere om transportøren oppfyller eller fortsatt oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 3 nr. 1.

6. Dersom vilkårene omhandlet i artikkel 3 nr. 1 ikke er oppfylt, skal vedkommende myndighet i etableringsmedlemsstaten gjennom en grunnlagt beslutning avslå søknaden om utstedelse eller fornyelse av en fellesskapslisens, eller tilbakekalle den.

7. Medlemsstatene skal garantere at den som søker om eller innehar en fellesskapslisens, har rett til å klage på en beslutning truffet av vedkommende myndighet i etableringsmedlemsstaten om å avslå lisenssøknaden eller tilbakekalle lisensen.

8. Medlemsstatene kan beslutte at fellesskapslisensen også skal gjelde for innenlands transport.

Artikkel 5

Markedsadgang

1. Rutetransport skal kunne benyttes av alle, eventuelt med forbehold om plassbestilling.

For slik transport kreves tillatelse i samsvar med bestemmelsene i kapittel III.

For rutetransport fra en medlemsstat til en tredjestat og omvendt kreves tillatelse i samsvar med den bilaterale avtalen mellom medlemsstaten og tredjestaten og eventuelt transitstaten, så lenge den nødvendige avtalen mellom Fellesskapet og vedkommende tredjestat ikke er inngått.

Rutetransportens regelmessighet skal ikke påvirkes av eventuelle endringer av transportvilkårene.

For parallell eller midlertidig transport med samme kundekrets som eksisterende rutetransport, og i tilfeller der eksisterende rutetransport skjer uten stopp på visse stoppesteder og med stopp på tilleggsstoppesteder, gjelder samme regler som for eksisterende rutetransport.

2. Spesiell rutetransport omfatter

- a) transport av arbeidstakere mellom hjemsted og arbeidssted,
- b) transport av skoleelever og studenter til og fra utdanningsinstitusjonen.

Det at en spesiell transport kan varieres etter brukernes behov, skal ikke endre dens karakter av rutetransport.

For spesiell rutetransport kreves ikke tillatelse i samsvar med kapittel III dersom transporten omfattes av en avtale inngått mellom den som organiserer transporten og transportøren.

3. For transport utenfor rute kreves ikke tillatelse i samsvar med kapittel III.

For parallell eller midlertidig transport som kan sammenlignes med eksisterende rutetransport, og som har samme kundekrets som denne, kreves imidlertid tillatelse etter framgangsmåten i kapittel III.

Transport utenfor rute skal ikke slutte å være transport utenfor rute bare fordi transporten utføres med en viss regelmessighet.

Transport utenfor rute kan utøves av en gruppe transportører som handler på vegne av samme oppdragsgiver, og passasjerene kan ta en tilsluttende forbindelse med en annen transportør i samme gruppe på en medlemsstats territorium.

Kommisjonen skal fastsette framgangsmåtene for å oversende navnene på slike transportører og på forbindelsespunktene undervegs, til vedkommende myndighet i de berørte medlemsstatene. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 26 nr. 2.

4. Det kreves ingen tillatelse for tur uten passasjerer i forbindelse med transport omhandlet i nr. 2 tredje ledd og nr. 3 første ledd.

5. Transport for egen regning skal være fritatt for alle tillatelsesordninger, men det skal stilles krav om en attestordning.

Attestene skal utstedes av vedkommende myndighet i medlemsstaten der kjøretøyet er registrert og skal gjelde for hele turen, herunder transitten.

Kommisjonen skal fastsette formatet for attestene.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 26 nr. 2.

KAPITTEL III

RUTETRANSPORT SOM KREVER TILLATELSE

Artikkel 6

Type tillatelse

1. Tillatelsene utstedes i transportørens navn og kan ikke overdras. En transportør som har fått en tillatelse, kan imidlertid med samtykke fra vedkommende myndighet i den medlemsstaten der avgangsstedet befinner seg, heretter kalt «utstedende myndighet», utføre transporten gjennom en underleverandør. Navnet på underleverandøren og dennes rolle skal i så fall angis i tillatelsen. Underleverandøren skal oppfylle vilkårene fastsatt i artikkel 3 nr. 1. I dette nummer menes med avgangssted en av transportens endeholdeplasser.

Dersom flere foretak går sammen om å utføre en rutetransport, skal tillatelsen utstedes i alle foretakenes navn og inneholde navnene på alle foretakene. Den skal gis til det foretaket som leder virksomheten, og kopier skal gis til de andre foretakene.

2. Gyldighetstiden for en tillatelse skal være høyst fem år. En kortere gyldighetstid kan fastsettes, enten etter anmodning fra søkeren eller ved gjensidig enighet mellom vedkommende myndigheter i de medlemsstatene der passasjerene tas opp eller slippes av.

3. I tillatelsene skal følgende angis:

- a) type transport,
- b) beskrivelse av ruten, der særlig avgangssted og bestemmelsessted angis,
- c) tillatelsens gyldighetstid,
- d) stoppesteder og ruteplan.

4. Kommisjonen skal fastsette formatet for tillatelsene. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll omhandlet i artikkel 26 nr. 2.

5. Tillatelsene gir innehaveren eller innehaverne rett til å utføre rutetransport på territoriene til alle medlemsstatene som transporten passerer gjennom.

6. Den som utfører rutetransporten, kan benytte ekstra kjøretøyer for å håndtere midlertidige situasjoner og unntakssituasjoner. Slike ekstrakjøretøyer kan bare benyttes på samme vilkår som dem som er fastsatt i tillatelsen omhandlet i nr. 3.

Transportøren skal i så fall påse at følgende dokumenter oppbevares i kjøretøyet:

- a) en kopi av tillatelsen til å utføre rutetransport,

b) en kopi av avtalen mellom den som utfører rutetransporten og foretaket som skaffer til veie de ekstra kjøretøyene, eller et tilsvarende dokument,

c) en bekreftet kopi av fellesskapslisensen som utstedes til det foretaket som skaffer til veie de ekstra kjøretøyene til transporten.

Artikkel 7

Inngivelse av søknad om tillatelse

1. Søknader om tillatelse til å utføre rutetransport skal inngis til den utstedende myndigheten.

2. Kommisjonen skal fastsette formatet for søknadene. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll omhandlet i artikkel 26 nr. 2.

3. Personer som søker om tillatelse, skal gi alle ytterligere opplysninger som de anser som relevante, eller som den utstedende myndigheten ber om, særlig en kjøreplan som gjør det mulig å kontrollere at transporten er i samsvar med Fellesskapets regelverk om kjøre- og hviletider samt en kopi av fellesskapslisensen.

Artikkel 8

Framgangsmåte for å gi tillatelse

1. Tillatelsen skal gis etter avtale med vedkommende myndigheter i alle de medlemsstater på hvis territorier passasjerer tas opp eller slippes av. Den utstedende myndigheten skal til disse myndigheter, samt til vedkommende myndigheter i de medlemsstater hvis territorier krysses uten at passasjerer tas opp eller slippes av, oversende en kopi av søknaden og av alle andre relevante dokumenter sammen med sin vurdering.

2. Vedkommende myndigheter i de medlemsstatene som er blitt anmodet om å gi sitt samtykke, skal underrette den utstedende myndigheten om sin beslutning innen to måneder. Fristen skal regnes fra datoen anmodningen mottas, og datoen skal vises på mottakskvitteringen. Dersom beslutningen som mottas fra vedkommende myndigheter i de medlemsstatene som er blitt anmodet om å gi sitt samtykke, er negativt, skal det inneholde en begrunnelse. Dersom utstedende myndighet ikke har mottatt et svar innen to måneder, anses de rådspurte myndigheter for å ha gitt sitt samtykke og utstedende myndighet kan gi tillatelsen.

Myndighetene i de medlemsstater hvis territorium krysses uten at passasjerer tas opp eller slippes av, kan meddele utstedende myndighet sine kommentarer innen fristen angitt i første ledd.

3. Utstedende myndighet skal treffe en beslutning om søknaden innen fire måneder etter at transportøren har inngitt søknaden.

4. Tillatelse skal gis med mindre
- søkeren ikke kan utføre transporten søknaden gjelder med det materiell vedkommende har direkte råderett over,
 - søkeren ikke har overholdt nasjonale eller internasjonale regler om veitransport, særlig vilkår og krav som gjelder tillatelse til å drive internasjonal persontransport, eller har begått alvorlige brudd på Fellesskapets veitransportregelverk, særlig regler som gjelder kjøretøyene og førernes kjøre- og hviletid,
 - i tilfelle av søknad om fornyet tillatelse, vilkårene for tillatelsen ikke er oppfylt,
 - en medlemsstat på grunnlag av en detaljert analyse vedtar at den berørte transporten i alvorlig grad vil påvirke levedyktigheten til en sammenlignbar transport som omfattes av én eller flere kontrakter om offentlig tjenesteyting i samsvar med fellesskapsretten på de berørte direkte strekningene. I så fall skal medlemsstaten på en måte som ikke innebærer forskjellbehandling, fastsette kriterier for å avgjøre om transporten det søkes om, i alvorlig grad vil påvirke levedyktigheten til den ovennevnte sammenlignbare transporten, og oversende dem til Kommisjonen på dens anmodning,
 - en medlemsstat på grunnlag av en detaljert analyse vedtar at hovedformålet med transporten ikke er å transportere passasjerer mellom stoppesteder i ulike medlemsstater.

Dersom en eksisterende internasjonal transport med turvogn og buss på de berørte direkte strekningene i alvorlig grad påvirker levedyktigheten til en sammenlignbar transport som omfattes av én eller flere kontrakter om offentlig tjenesteyting i samsvar med fellesskapsretten, av særlige årsaker som ikke kunne forutses på det tidspunktet da tillatelsen ble gitt, kan en medlemsstat etter avtale med Kommisjonen midlertidig oppheve eller tilbakekalle tillatelsen til å utføre den internasjonale transporten med turvogn og buss etter å ha gitt transportøren seks måneders varsel.

Det at en transportør tilbyr lavere priser enn andre veitransportforetak, eller at andre veitransportforetak allerede utfører transport på den berørte ruten, er i seg selv ikke grunn god nok til å avslå søknaden.

5. Utstedende myndighet og vedkommende myndigheter i alle de medlemsstater som medvirker i framgangsmåten for å oppnå avtalen fastsatt i nr. 1, kan bare avslå søknader av grunner som er fastsatt i denne forordning.

6. Etter å ha fullført framgangsmåten fastsatt i nr. 1–5, skal utstedende myndighet gi tillatelsen eller formelt avslå søknaden.

Beslutninger om avslag på en søknad skal inneholde årsakene de bygger på. Medlemsstatene skal sikre at transportforetakene får anledning til å gjøre innsigelser dersom søknaden deres avslås.

Utstedende myndighet skal underrette de andre myndighetene nevnt i nr. 1 om sin beslutning og sende dem en kopi av hver tillatelse.

7. Dersom framgangsmåten for å oppnå avtalen omhandlet i nr. 1 ikke setter utstedende myndighete i stand til å treffe en beslutning om en søknad, kan saken henvises til Kommisjonen innen tidsfristen på to måneder regnet fra datoen da én eller flere av de rådspurte medlemsstatene underretter om en negativ beslutning i henhold til nr. 1.

8. Etter samråd med de berørte medlemsstatene skal Kommisjonen innen fire måneder etter underretningen fra utstedende myndighet, treffe en beslutning som skal tre i kraft 30 dager etter at de berørte medlemsstatene er underrettet.

9. Kommisjonens beslutning skal fortsette å gjelde inntil det inngås en avtale mellom de berørte medlemsstatene.

Artikkel 9

Fornyelse og endring av tillatelse

Artikkel 8 får tilsvarende anvendelse på søknader om fornyelse av tillatelser eller om endringer av vilkårene for å utføre den aktuelle transporten.

I tilfelle av en mindre endring av driftsvilkårene, særlig tilpasning av regelmessighet, takster og ruteplaner, trenger utstedende myndighet bare å opplyse de andre medlemsstatene om endringen.

De berørte medlemsstatene kan avtale at bare utstedende myndighet skal treffe beslutning om endringer i vilkårene for en transport.

Artikkel 10

Bortfall av en tillatelse

1. Med forbehold for bestemmelsene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1370/2007 av 23. oktober 2007 om offentlig persontransport med jernbane eller på vei⁽¹⁾ bortfaller en tillatelse til en rutetransport ved utløpet av gyldighetstiden, eller tre måneder etter at utstedende myndighet har fått underretning fra innehaveren om at vedkommende har til hensikt å slutte å utføre transporten. En slik underretning skal behørig begrunnes.

2. Dersom behovet for en transport ikke lenger er til stede, skal oppsigelsesfristen fastsatt i nr. 1 være én måned.

3. Utstedende myndighet skal underrette vedkommende myndigheter i andre berørte medlemsstater om at tillatelsen har bortfalt.

⁽¹⁾ EUT L 315 av 3.12.2007, s. 1.

4. Innehaveren av tillatelsen skal ved hjelp av en hensiktsmessig kunngjøring varsle brukerne én måned på forhånd om at den berørte transporten innstilles.

Artikkel 11

Transportørens plikter

1. Med unntak av tilfeller av *force majeure* skal det foretaket som driver en rutetransport, treffe alle tiltak for å garantere at transporten oppfyller kravene til kontinuitet, regelmessighet og kapasitet samt de øvrige vilkår fastsatt av vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 6 nr. 3.

2. Transportøren skal informere om transportrutene, holdeplassene, ruteplanen, takstene og vilkårene for transporten på en slik måte at opplysningene er lett tilgjengelig for alle brukere.

3. Med forbehold for forordning (EF) nr. 1370/2007 skal de berørte medlemsstatene etter avtale med hverandre og med innehaveren av tillatelsen, kunne endre driftsvilkårene for en rutetransport.

KAPITTEL IV

TRANSPORT UTENFOR RUTE OG ANNEN TRANSPORT SOM IKKE KREVER TILLATELSE

Artikkel 12

Kontrolldokumenter

1. Transport utenfor rute skal utføres i henhold til et kjøreskjema, med unntak av transporter omhandlet i artikkel 5 nr. 3 annet ledd.

2. En transportør som utfører transport utenfor rute, skal fylle ut et kjøreskjema før hver tur.

3. Kjøreskjemaet skal minst inneholde følgende opplysninger:

- a) type transport,
- b) hovedrute,
- c) den eller de berørte transportører.

4. Heftene med kjøreskjemaer skal utleveres av vedkommende myndigheter i den medlemsstaten der transportøren er etablert, eller av organer utpekt av nevnte myndigheter.

5. Kommisjonen skal fastsette formatet for kjøreskjemaet, heftet med kjøreskjemaer og måten de brukes på. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll omhandlet i artikkel 26 nr. 2.

6. For de spesielle rutetransportene omhandlet i artikkel 5 nr. 2 tredje ledd skal kontrakten eller en bekreftet kopi av denne tjene som kontrolldokument.

Artikkel 13

Lokale utflukter

Innenfor rammen av en internasjonal transport utenfor rute kan en transportør utføre transporter utenfor rute (lokale utflukter) i en annen medlemsstat enn etableringsstaten.

Slike transporter er beregnet på personer som ikke har bosted i medlemsstaten, og som tidligere er transportert av den samme transportøren på en av de internasjonale transportene nevnt i første ledd, og skal utføres med det samme kjøretøyet eller med et annet kjøretøy fra den samme transportøren eller den samme gruppen av transportører.

KAPITTEL V

KABOTASJE

Artikkel 14

Generelt prinsipp

Enhver transportør som utfører persontransport på vei for en annens regning og som har en fellesskapslisens, skal på vilkårene fastsatt i dette kapittel og uten forskjellsbehandling på grunnlag av transportørens nasjonalitet eller etableringssted tillates å utføre kabotasje som spesifisert i artikkel 15.

Artikkel 15

Tillatt kabotasje

Kabotasje skal være tillatt for følgende transporttyper:

- a) spesiell rutetransport, forutsatt at transporten omfattes av en avtale inngått mellom arrangøren og transportøren,
- b) transport utenfor rute,
- c) rutetransport utført av en transportør som ikke har bosted i vertsmedlemsstaten, når transporten utføres som ledd i en internasjonal transport i samsvar med denne forordning, med unntak av transporter som oppfyller transportbehov i en by eller en tettbebyggelse, eller transportbehov mellom den nevnte byen/tettbebyggelsen og omkringliggende områder. Kabotasje skal ikke utføres uavhengig av slik internasjonal transport.

Artikkel 16

Regler for kabotasje

1. Med mindre noe annet er fastsatt i Fellesskapets regelverk, er kabotasje underlagt gjeldende lover og forskrifter i vertsmedlemsstaten med hensyn til

- a) vilkårene i transportavtalen,
- b) de veigående kjøretøyenes vekt og dimensjoner,

- c) kravene til transport av visse kategorier av passasjerer, nærmere bestemt skoleelever, barn og bevegelsehemmede personer,
- d) kjøre- og hviletid,
- e) merverdiavgift (MVA) på transporttjenester.

Vekt og dimensjoner nevnt i bokstav b) første ledd kan eventuelt overstige gjeldende vekter og dimensjoner i transportørens etableringsmedlemsstat, men kan under ingen omstendigheter overstige grensene som vertsmedlemsstaten har fastsatt for nasjonal trafikk, eller de tekniske dataene nevnt i bevisene omhandlet i artikkel 6 nr. 1 i direktiv 96/53/EF.

2. Med mindre noe annet er fastsatt i Fellesskapets regelverk, skal kabotasje som utgjør en del av transporten omhandlet i artikkel 15 bokstav c), være underlagt gjeldende lover og forskrifter i vertsmedlemsstaten med hensyn til tillatelser, anbudsprosedyrer, trafikkforbindelser, transportens regelmessighet, kontinuitet og hyppighet samt ruter.

3. De tekniske standardene for konstruksjon og utstyr som må oppfylles av kjøretøyer som benyttes i forbindelse med kabotasje, skal være de standardene som er fastsatt for kjøretøyer som benyttes i internasjonal transport.

4. For å hindre eventuell forskjellsbehandling på grunnlag av nasjonalitet eller etableringssted får lovene og forskriftene nevnt i nr. 1 og 2 anvendelse på transportører som ikke har bosted i medlemsstaten, på samme vilkår som dem som gjelder for transportører som er etablert i vertsmedlemsstaten.

Artikkel 17

Kontrolldokumenter for kabotasje

1. Kabotasje i form av transport utenfor rute skal utføres i henhold til kjøreskjemaet omhandlet i artikkel 12, som skal oppbevares om bord i kjøretøyet og framvises på anmodning fra en godkjent kontrollør.
2. Følgende opplysninger skal registreres i kjøreskjemaet:
 - a) transportens avgangs- og bestemmelsessted,
 - b) datoene for transportens begynnelse og slutt.
3. Kjøreskjemaene skal utleveres i hefter som nevnt i artikkel 12 og bekreftes av vedkommende myndighet i etableringsmedlemsstaten.
4. For spesiell rutetransport skal den inngåtte avtalen mellom transportøren og transportarrangøren, eller en bekreftet kopi av denne, tjene som kontrolldokument.

Et kjøreskjema skal imidlertid fylles ut i form av en månedlig oversikt.

5. Kjøreskjemaene som benyttes, skal sendes tilbake til vedkommende myndighet eller organ i etableringsmedlemsstaten etter framgangsmåten fastsatt av nevnte myndighet eller organ.

KAPITTEL VI

KONTROLLER OG SANKSJONER

Artikkel 18

Billetter

1. Transportører som utfører en rutetransport, unntatt spesiell rutetransport, skal utstede enten individuelle eller kollektive billetter med angivelse av
 - a) avgangs- og bestemmelsessteder og eventuelt om billetten omfatter tilbakereise,
 - b) billettens gyldighetstid,
 - c) takst.
2. Billetten omhandlet i nr. 1 skal framvises på anmodning fra en godkjent kontrollør.

Artikkel 19

Kontroll på veien og i foretakene

1. Tillatelsen eller kontrolldokumentet skal oppbevares i kjøretøyet og framvises på anmodning fra en godkjent kontrollør.
2. Transportører som utfører internasjonal persontransport med turvogn og buss, skal tillate alle kontroller der hensikten er å sikre at transporten utføres på korrekt måte, særlig med hensyn til kjøre- og hviletider. I forbindelse med gjennomføring av denne forordning skal godkjente kontrollører ha myndighet til å
 - a) kontrollere regnskap og annen dokumentasjon om transportforetakets drift,
 - b) ta kopier eller utdrag av regnskapet og dokumentasjon på foretakets område,
 - c) få adgang til alle transportforetakets bygninger, anlegg og kjøretøyer,
 - d) be om utskrift av alle opplysninger som finnes i regnskap, dokumentasjon eller databaser.

Artikkel 20

Gjensidig bistand

Medlemsstatene skal bistå hverandre med å sikre anvendelsen av og kontroll med denne forordning. De skal utveksle opplysninger gjennom de nasjonale kontaktpunktene opprettet i henhold til artikkel 18 i forordning (EF) nr. 1071/2009.

Artikkel 21

Tilbakekalling av fellesskapslisenser og tillatelser

1. Vedkommende myndigheter i medlemsstaten der transportøren er etablert, skal tilbakekalle fellesskapslisensen dersom innehaveren
 - a) ikke lenger oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 3 nr. 1, eller
 - b) har gitt uriktige opplysninger i forbindelse med utstedelsen av fellesskapslisensen.
2. Utstedende myndighet skal tilbakekalle tillatelsen dersom innehaveren ikke lenger oppfyller vilkårene som dannet grunnlaget for å utstede tillatelsen i henhold til denne forordning, særlig når medlemsstaten der transportøren er etablert ber om det. Myndigheten skal umiddelbart underrette vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten.

Artikkel 22

Sanksjoner fra etableringsmedlemsstatens side

1. Dersom et alvorlig brudd på Fellesskapets veitransportregelverk begås eller konstateres i en medlemsstat, særlig med hensyn til reglene for kjøretøyer, kjøre- og hviletider for førere og for utøvelse uten tillatelse av parallell eller midlertidig transport, som omhandlet i artikkel 5 nr. 1 femte ledd, skal vedkommende myndighet i transportørens etableringsmedlemsstat iverksette egnede tiltak for å forfølge saken, som kan omfatte en advarsel dersom det er hjemmel for det i nasjonal lovgivning. Dette kan blant annet føre til ilegging av følgende forvaltningsmessige sanksjoner:
 - a) midlertidig eller varig tilbakekalling av noen av eller alle de bekreftede kopiene av fellesskapslisensen,
 - b) midlertidig eller varig tilbakekalling av fellesskapslisensen.

Sanksjonene kan fastsettes etter at endelig avgjørelse i saken er tatt, og det skal tas hensyn til alvorlighetsgraden av det bruddet innehaveren av fellesskapslisensen har begått og til det samlede antall bekreftede kopier av lisensen vedkommende innehar for internasjonal transport.

2. Vedkommende myndighet i etableringsmedlemsstaten skal så snart som mulig, og senest innen seks uker etter å ha truffet en endelig avgjørelse i saken, underrette vedkommende myndighet i medlemsstaten der bruddet ble konstatert, om hvilken av sanksjonene fastsatt nr. 1 den eventuelt har ilagt.

Dersom slike sanksjoner ikke er ilagt, skal vedkommende myndighet i etableringsmedlemsstaten begrunne sin avgjørelse.

3. Vedkommende myndigheter skal sikre at sanksjonene som ilegges den berørte transportøren, i sin helhet står i forhold til bruddet eller bruddene som førte til sanksjonene, samtidig som det tas hensyn til eventuelle sanksjoner som ble ilagt for det samme bruddet i den medlemsstaten der bruddet ble konstatert.

4. Denne artikkel er ikke til hinder for at vedkommende myndighet i transportørens etableringsmedlemsstat kan forfølge saken rettslig foren nasjonal domstol. Dersom slike rettslige skritt tas, skal berørt vedkommende myndighet underrette vedkommende myndigheter i medlemsstatene der bruddene ble konstatert, om dette.

5. Medlemsstatene skal sikre at transportørene har rett til å klage på eventuelle forvaltningsmessige sanksjoner som de ilegges i henhold til denne artikkel.

Artikkel 23

Sanksjoner fra vertsmedlemsstatens side

1. Dersom vedkommende myndighet i en medlemsstat har kjennskap til alvorlige brudd på denne forordning eller på Fellesskapets veitransportregelverk som er begått av en transportør som ikke har bosted i medlemsstaten, skal medlemsstaten på hvis territorium bruddet er konstatert, så snart som mulig og senest innen seks uker etter at den har truffet en endelig beslutning i saken, framlegge følgende opplysninger for vedkommende myndighet i transportørens etableringsmedlemsstat:
 - a) en beskrivelse av bruddet og datoen og tidspunktet det ble begått,
 - b) bruddets kategori, type og alvorlighetsgrad samt
 - c) hvilke sanksjoner som er ilagt og iverksatt.

Vedkommende myndighet i vertsmedlemsstaten kan be om at vedkommende myndighet i etableringsmedlemsstaten ilegger forvaltningsmessige sanksjoner i samsvar med artikkel 22.

2. Uten at det berører muligheten for straffeforfølgning, kan vedkommende myndighet i vertsmedlemsstaten ilegge transportører som ikke har bosted i medlemsstaten, sanksjoner når de på deres territorium har begått brudd på denne forordning eller på Fellesskapets veitransportregelverk i forbindelse med kabotasje. Sanksjonene skal ilegges på en måte som ikke innebærer forskjellsbehandling, og kan blant annet bestå av en advarsel eller, dersom bruddet er alvorlig, av et midlertidig forbud mot kabotasje på territoriet til den vertsmedlemsstaten der bruddet ble begått.

3. Medlemsstatene skal sikre at transportørene har rett til å klage på eventuelle forvaltningsmessige sanksjoner de ilegges i henhold til denne artikkel.

*Artikkel 24***Registrering i nasjonale elektroniske registre**

Medlemsstatene skal sørge for at alvorlige brudd på Fellesskapets veitransportregelverk som transportører etablert på deres territorium begår, og som fra en medlemsstats side har ført til en sanksjon og en midlertidig eller varig tilbakekalling av fellesskapslisensen eller bekreftede kopier av den, registreres i det nasjonale elektroniske registeret over transportforetak. Registrerte opplysninger om en midlertidig eller varig tilbakekalling av en fellesskapslisens skal lagres i minst to år fra utløpet av tilbakekallingsperioden for midlertidige tilbakekallinger, eller fra tilbakekallingsdatoen for varige tilbakekallinger.

KAPITTEL VII

GJENNOMFØRING*Artikkel 25***Avtaler mellom medlemsstatene**

1. Medlemsstatene kan inngå bilaterale eller multilaterale avtaler om ytterligere liberalisering av transportene som omfattes av denne forordning, særlig med hensyn til ordningen med å gi tillatelser og med hensyn til forenkling eller oppheving av kontrolldokumenter, spesielt i grenseområder.
2. Medlemsstatene skal underrette Kommissjonen om eventuelle avtaler som inngås i henhold til nr. 1.

*Artikkel 26***Komitéframgangsmåte**

1. Kommissjonen skal bistås av komiteen nedsatt ved artikkel 18 nr. 1 i rådsforordning (EØF) nr. 3821/85 av 20. desember 1985 om bruk av fartsskriver innen vei-transport⁽¹⁾.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr.1–4 og nr. 5 bokstav b) samt artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

*Artikkel 27***Sanksjoner**

Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner i forbindelse med brudd på bestemmelsene i denne forordning, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de gjennomføres. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. Medlemsstatene skal innen 4. desember 2011 underrette Kommissjonen om disse bestemmelsene og umiddelbart underrette den om eventuelle senere endringer som berører dem.

Medlemsstatene skal sikre at alle slike tiltak iverksettes uten forskjellsbehandling med hensyn til transportørens nasjonalitet eller etableringssted.

*Artikkel 28***Rapportering**

1. Medlemsstatene skal annethvert år underrette Kommissjonen om antallet utstedte tillatelser til rutetransport i foregående år, og om det samlede antall tillatelser til rute-transport som er gyldige ved utløpet av rapporteringsperioden. Opplysningene skal gis enkeltvis for hver av bestemmelsesstatene for rutetransporten. Medlemsstatene skal også oversende til Kommissjonen opplysninger om kabotasje, i form av rutetransport og transport utenfor rute, som transportører som har bosted i medlemsstaten, har utført i rapporteringsperioden.
2. Vedkommende myndighet i vertsstaten skal annethvert år sende Kommissjonen statistikker om antallet utstedte tillatelser til kabotasje i form av rutetransportene omhandlet i artikkel 15 bokstav c).
3. Kommissjonen skal fastsette formatet for tabellen som skal benyttes ved oversending av statistikkene omhandlet i nr. 2. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 26 nr. 2.
4. Medlemsstatene skal senest 31. januar hver år underrette Kommissjonen om det antall transportører som innehar en fellesskapslisens per 31. desember foregående år og om antallet bekreftede kopier som svarer til antallet kjøretøyer som er i trafikk den nevnte dato.

*Artikkel 29***Endring av forordning (EF) nr. 561/2006**

I artikkel 8 i forordning (EF) nr. 561/2006 skal nytt avsnitt lyde:

«6a. Som unntak fra nr. 6 kan en fører som utfører en enkeltstående internasjonal persontransport utenfor rute, som definert i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for adgang til det internasjonale markedet for transport med turvogn og buss(*), utsette ukehvilen med inntil tolv sammenhengende 24-timersperioder etter en forutgående normal ukehvil, forutsatt at

- a) transporten varer i minst 24 sammenhengende timer i en annen medlemsstat eller en annen tredjestat, som begge omfattes av denne forordning, enn der transporten startet,
- b) føreren tar etter å ha benyttet seg av unntaket
 - i) enten to normale ukehvil eller

⁽¹⁾ EFT L 370 av 31.12.1985, s. 8.

- ii) én normal ukehvil og én redusert ukehvil på minst 24 timer; reduksjonen skal imidlertid kompenseres av en tilsvarende hvileperiode som skal tas samlet før slutten av den tredje uken som følger etter unntaksperioden,
- c) kjøretøyet etter 1. januar 2014 utstyres med fartsskriver i samsvar med kravene i vedlegg IB til forordning (EØF) nr. 3821/85, og
- d) kjøretøyet etter 1. januar 2014, dersom det benyttes i perioden mellom kl. 22.00 og 06.00, har mer enn én fører, eller kjøretiden omhandlet i artikkel 7 reduseres til tre timer.

Kommisjonen skal nøye overvåke bruken av dette unntaket for å sikre at veisikkerheten ivaretas på svært strenge vilkår, særlig ved å kontrollere at den samlede akkumulerte kjøretiden i den perioden som omfattes av unntaket, ikke blir for lang. Kommisjonen skal innen 4. desember 2012 utarbeide en rapport der unntakets konsekvenser for veisikkerheten, i tillegg til dets sosiale aspekter, vurderes. Dersom Kommisjonen finner det hensiktsmessig, skal den foreslå endringer av denne forordning i så henseende.

(*) EUT L 300 av 14.11.2009, s. 88.»

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 21. oktober 2009.

For Europaparlamentet

J. BUZEK

Formann

KAPITTEL VIII

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 30

Oppheving

Forordning (EØF) nr. 684/92 og (EF) nr. 12/98 oppheves.

Henvisninger til de opphevede forordningene skal forstås som henvisninger til denne forordning og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg III.

Artikkel 31

Ikrafttredelsesdato

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 4. desember 2011, med unntak av artikkel 29, som får anvendelse fra 4. juni 2010.

For Rådet

C. MALMSTRÖM

Formann

*VEDLEGG I***Fellesskapslisensens sikkerhetskjenne­tegn**

Fellesskapslisensen skal ha minst to av følgende sikkerhetskjenne­tegn:

- et hologram,
 - spesielle fibrer i papiret som blir synlige under UV-lys,
 - minst én mikrotrykklinje (bare synlig med et forstørrelsesglass og ikke mulig å kopiere med kopimaskiner),
 - følbare tegn, symboler eller mønstre,
 - dobbelt nummerering: serienummer og utgavenummer,
 - en bunnfigur med fine guillochemønstre og iristrykk.
-

VEDLEGG II

Mal for fellesskapslisens

DET EUROPEISKE FELLESSKAP

(a)

(Lyseblått (Pantone) cellulosepapir, format DIN A4, 100 g/m² eller mer)

(Første side av lisensen)

(Tekst på det eller de offisielle språkene i medlemsstaten som utsteder lisensen)

Nasjonalitetsmerket til medlemsstaten ⁽¹⁾ som utsteder lisensen	Navn på vedkommende myndighet eller organ
---	--

LISENS nr. ...

(eller)

BEKREFTET KOPI nr.

for internasjonal persontransport med turvogn og buss for en annens regning

Innehaveren av denne lisensen⁽²⁾.....

har tillatelse til å utføre internasjonal persontransport på vei for en annens regning på Fellesskapets territorium i henhold til vilkårene fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for adgang til det internasjonale markedet for transport med turvogn og buss, og i samsvar med de generelle bestemmelsene for denne lisensen.

Kommentarer:	
.....	
Denne lisensen er gyldig fra	til
Utstedt i	den.....
..... ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Medlemsstatenes nasjonalitetsmerker er: (B) Belgia, (BG) Bulgaria, (CZ) Den tsjekkiske republikk, (DK) Danmark, (D) Tyskland, (EST) Estland, (IRL) Irland, (GR) Hellas, (E) Spania, (F) Frankrike, (I) Italia, (CY) Kypros, (LV) Latvia, (LT) Litauen, (L) Luxembourg, (H) Ungarn, (MT) Malta, (NL) Nederland, (A) Østerrike, (PL) Polen, (P) Portugal, (RO) Romania, (SLO) Slovenia, (SK) Slovakia, (FIN) Finland, (S) Sverige, (UK) Det forente kongerike.

⁽²⁾ Fullt navn eller firmanavn og transportørens fullstendige adresse.

⁽³⁾ Underskrift og stempel til vedkommende myndighet eller organ som utsteder lisensen.

(b)

(Andre side av lisensen)

(Tekst på det eller de offisielle språkene i medlemsstaten som utsteder lisensen)

GENERELLE BESTEMMELSER

1. Denne lisensen er utstedt i henhold til forordning (EF) nr. 1073/2009.
2. Denne lisensen er utstedt av vedkommende myndighet i etableringsmedlemsstaten til den transportøren som for en annens regning
 - a) har tillatelse til å utføre transport med turvogn og buss i etableringsmedlemsstaten i form av rutetransport, herunder spesiell rutetransport eller transport utenfor rute,
 - b) oppfyller vilkårene fastsatt i samsvar med fellesskapsreglene for adgang til å utøve yrket som persontransportør på vei i innenlands og internasjonal transport,
 - c) oppfyller de lovfestede kravene til førere og kjøretøyer.
3. Denne lisensen gir tillatelse til internasjonal persontransport med turvogn og buss for en annens regning på alle transportforbindelser innenfor Fellesskapets territorium,
 - a) når avgangssted og bestemmelsessted er i to ulike medlemsstater, med eller uten transitt gjennom én eller flere medlemsstater eller tredjestater,
 - b) når avgangssted og bestemmelsessted er i samme medlemsstat, mens passasjerene tas opp eller slippes av i en annen medlemsstat eller i en tredjestat,
 - c) fra en medlemsstat til en tredjestat og omvendt, med eller uten transitt gjennom én eller flere medlemsstater eller tredjestater,
 - d) mellom tredjestater, med transitt gjennom territoriet til én eller flere medlemsstater,

og til tur uten passasjerer i forbindelse med transportoppdrag på vilkårene fastsatt i forordning (EF) nr. 1073/2009.

For transport fra en medlemsstat til en tredjestat og omvendt får forordning (EF) nr. 1073/2009 anvendelse på den delen av ruten som er på en transittmedlemsstats territorium. Den får ikke anvendelse på den delen av ruten som er på territoriet til den medlemsstaten der passasjerer tas opp eller slippes av, før de nødvendige avtaler mellom Fellesskapet og vedkommende tredjestat er inngått.

4. Denne lisensen er personlig og kan ikke overdras.
5. Denne lisensen kan tilbakekalles av vedkommende myndighet i utstedelsesmedlemsstaten, særlig dersom transportøren
 - a) ikke lenger oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 3 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1073/2009,
 - b) har gitt uriktige opplysninger i forbindelse med utstedelse eller fornyelse av lisensen,
 - c) har begått ett eller flere alvorlig brudd på Fellesskapets veitransportregelverk i en medlemsstat, særlig med hensyn til reglene for kjøretøyer, kjøre- og hviletider for førere og for utøvelse av parallell og midlertidig transport uten tillatelse, som omhandlet i artikkel 5 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1073/2009. Vedkommende myndighet i etableringsmedlemsstaten til transportøren som begikk bruddet kan blant annet tilbakekalle fellesskapslisensen eller foreta midlertidige eller varige tilbakekallinger av noen av eller alle de bekreftede kopiene av fellesskapslisensen.

Sanksjonene fastsettes i samsvar med alvorlighetsgraden av det bruddet innehaveren av fellesskapslisensen har begått og i samsvar med det samlede antall bekreftede kopier som vedkommende innehar for internasjonal transport.

6. Originallisensen skal oppbevares av transportøren. En bekreftet kopi av lisensen skal oppbevares i kjøretøyet som den internasjonale transporten gjennomføres med.
7. Lisensen skal framvises på anmodning fra en godkjent kontrollør.
8. Innehaveren skal på hver medlemsstats territorium overholde statens gjeldende lover og forskrifter, særlig de som gjelder transport og trafikk.
9. Med «rutetransport» menes regelmessig transport av passasjerer langs bestemte ruter der passasjerene tas opp og slippes av ved stoppesteder som er fastsatt på forhånd, og som kan benyttes av alle, eventuelt med forbehold om plassbestilling.

Rutetransportens regelmessighet skal ikke påvirkes av eventuelle endringer av transportvilkårene.

For rutetransport kreves tillatelse.

Med «spesiell rutetransport» menes regelmessig rutetransport av bestemte kategorier passasjerer, uansett hvem som står for organisering av den, slik at andre passasjerer utelukkes, langs bestemte ruter der passasjer tas opp og slippes av ved stoppesteder som er fastsatt på forhånd.

Spesiell rutetransport omfatter

- a) transport av arbeidstakere mellom hjemsted og arbeidssted,
- b) transport av skoleelever og studenter til og fra utdanningsinstitusjonen.

Det at en spesiell transport kan varieres etter brukernes behov, skal ikke endre dens karakter av rutetransport.

Det kreves ikke tillatelse til spesiell rutetransport dersom den omfattes av en avtale mellom arrangøren og transportøren.

For parallell eller midlertidig transport med samme kundekrets som eksisterende rutetransport kreves tillatelse.

Med «transport utenfor rute» menes transport som ikke omfattes av definisjonen av rutetransport, herunder spesiell rutetransport, og hvis hovedkjennetegn er at den benyttes til transport av grupper av passasjerer som er satt sammen på initiativ fra en kunde eller fra transportøren selv. For parallell eller midlertidig transport som kan sammenlignes med eksisterende rutetransport, og som har samme kundekrets som denne, kreves imidlertid tillatelse etter framgangsmåten i kapittel III i forordning (EF) nr. 1073/2009. Slik transport skal ikke slutte å være transport utenfor rute bare fordi transporten utføres med en viss regelmessighet.

For transport utenfor rute kreves ikke tillatelse.

VEDLEGG III

SAMMENLIGNINGSTABELL

Forordning (EØF) nr. 684/92	Forordning (EF) nr. 12/98	Denne forordning
Artikkel 1		Artikkel 1
Artikkel 2 punkt 1.1	Artikkel 2 nr. 1	Artikkel 2 nr. 2, artikkel 5 nr. 1
Artikkel 2 punkt 1.2	Artikkel 2 nr. 2	Artikkel 2 nr. 3, artikkel 5 nr. 2
Artikkel 2 punkt 1.3		Artikkel 5 nr. 1 femte ledd
Artikkel 2 punkt 3.1	Artikkel 2 nr. 3	Artikkel 2 nr. 4, artikkel 5 nr. 3
Artikkel 2 punkt 3.3		Artikkel 5 nr. 3
Artikkel 2 punkt 3.4		Artikkel 5 nr. 3
Artikkel 2 punkt 4		Artikkel 2 nr. 5, artikkel 5 nr. 5
Artikkel 3		Artikkel 3
Artikkel 3a		Artikkel 4
Artikkel 4		Artikkel 5
Artikkel 5		Artikkel 6
Artikkel 6		Artikkel 7
Artikkel 7		Artikkel 8
Artikkel 8		Artikkel 9
Artikkel 9		Artikkel 10
Artikkel 10		Artikkel 11
Artikkel 11		Artikkel 12
Artikkel 12		Artikkel 13
Artikkel 13		Artikkel 5 nr. 5
	Artikkel 1	Artikkel 14
	Artikkel 2 nr. 4	
	Artikkel 3	Artikkel 15
	Artikkel 4	Artikkel 16
	Artikkel 5	Artikkel 4 nr. 3
	Artikkel 6	Artikkel 17
	Artikkel 7	Artikkel 28 nr. 3
	Artikkel 8	Artikkel 26
	Artikkel 9	
Artikkel 14		Artikkel 18
Artikkel 15		Artikkel 19
	Artikkel 11 nr. 1	Artikkel 20
Artikkel 16 nr. 1		Artikkel 21 nr. 1
Artikkel 16 nr. 2		Artikkel 21 nr. 2
Artikkel 16 nr. 3		Artikkel 22 nr. 1
Artikkel 16 nr. 4		Artikkel 23 nr. 1
Artikkel 16 nr. 5		Artikkel 22 nr. 2
	Artikkel 11 nr. 2	Artikkel 23 nr. 2
	Artikkel 11 nr. 3	Artikkel 23 nr. 2
	Artikkel 11 nr. 4	
	Artikkel 12	Artikkel 22 nr. 5, artikkel 23

Forordning (EØF) nr. 684/92	Forordning (EF) nr. 12/98	Denne forordning
	Artikkel 13	
Artikkel 16a	Artikkel 10	Artikkel 26
Artikkel 17		
Artikkel 18		Artikkel 25
Artikkel 19	Artikkel 14	Artikkel 27
Artikkel 20		
Artikkel 21		Artikkel 30
Artikkel 22	Artikkel 15	Artikkel 31
Vedlegg		Vedlegg II